

[Hans Nielsen.]

Vilje til Sparsommelighed, som man hører om ude paa Møderne og alle Vegne, saa gaar jeg ud fra, at Udvalget ogsaa vil kunne skaffe Besparelser, kunne enes om Besparelser, saaledes at vi kan bringe disse 7 Mill. Kr.s Underskud ud af Verden.

Vedrørende Statsregnskabet for det foreløbne Aar er der heldigvis et Overskud paa 7 Mill. Kr. Jeg har i Bladene set meget udspekulerede bogholderimæssige Manipulationer, som skulde bevise, at der i Stedet for et Overskud paa 7 Millioner er et Underskud paa 20 Mill. Kr. paa Statsregnskabet. Et stort og anset Blad som „Fyns Tidende“ har ogsaa nedladt sig til slige og andre Betragtninger, der kun kan have et eneste Resultat, nemlig at svække Tilliden til den danske Stats Økonomi. Vedrørende Statsregnskabet hæfter man sig særlig ved, at et Kursdifferenceløb paa 12 Mill. Kr. overføres til Driftsregnskabet, og et Udlaan til et Beløb af 15 Mill. Kr. er opført paa Formue-regnskabet. Det er der talt meget om i en Række Blade, særlig i Provinsen. Spørgsmaalene er jo ikke nye for Finansudvalget; de blev drøftet allerede sidste Vinter, og jeg kan sige, at begge disse Opførelser er lige rigtige og lige naturlige, og at de omtalte Beløb ikke bør opføres noget andet Sted, end hvor de findes paa Statsregnskabet.

„Det gaar ad Nakskov til“, skriver „Fyns Tidende“, og derefter fortaber Bladet sig i en lang Række bogholderimæssige Betragtninger og korsrer sig over, at Staten har trukket ca. 80 Mill. Kr. paa Nationalbanken. Jeg ved nu ikke, hvad det ærede Blad mener med, at det gaar ad Nakskov til, men jeg kan tænke mig, at det er ikke noget særlig godt, der menes i saa Henseende. Men jeg vil sige, at med Hensyn til de 80 Mill. Kr.s Overtræk i Nationalbanken er der jo ikke noget i Retning af at gaa ad Nakskov til. Man kan ikke rette nogen retfærdig Bebrejdelse mod Regeringen i saa Henseende. Der har været et stort Flertal for, ja, for det meste Enstemmighed om de Udgifter, der her afholdes. Regeringen har desuden Bemyndigelse til at optage et Laan paa 85 Mill. Kr., men saa længe man kan laane Penge til 3 pCt. i Nationalbanken, er det jo ikke særlig presserende at tage et Laan, som man eventuelt skal betale en højere Rente af. For øvrigt har Dr. polit. Jørgen Pedersen behandlet dette Spørgsmaal rent sagligt i „Berlingske Tidende“, og Regeringen kan med stor Tilfredshed notere, at han er af helt anden Opfattelse end Oppositionsorganerne ude i Landet.

Der er fra Hovedrevisorernes Side

anket over en Række Forhold inden for Administrationen, ligesom der paa anden Maade er fremsat Kritik — jeg sigter her særlig til de meget kostbare Forsøg, der er foranstaltet til Bekæmpelse af Mund- og Klovesygen, og jeg sigter til de 70 000 Kr., der er anvendt til Anskaffelse af Radioapparater til Statsradiofoniens Personale til privat Brug. Fremdeles har der jo været en Række Klager over Forholdene inden for Marinen, ude paa Holmen. Jeg ser, at den højtærede Forsvarsminister har nedsat en Kommission, som nærmere skal undersøge disse sidste Klager. De har jo ført til, at den ene Embedsmand har anklaget den anden, og jeg synes, det er et saare forstandigt Skridt fra den højtærede Ministers Side at nedsætte en Kommission eller et Udvalg af upartiske og sagkyndige Mænd til fuldt ud at opklare disse Forhold, for noget muggent er der. Det fremgaar af de Oplysninger, der er fremkommet vedrørende Marinen, at Marinen ejer Midler, som den kan udlaan til Prioritering i fast Ejendom. Jeg vil henstille til den højtærede Finansminister at undersøge, hvor store Beløb der findes skjult inden for de enkelte Ministerier, som man kan udlaane til det ene og det andet Formaal. Vi har tidligere beskæftiget os med en Million, som ligger hos en anden Embedsmand, og det har ikke været muligt at faa denne Million overført til Statskassen, hvilket dog var det naturligste. Jeg vil henstille, at den højtærede Minister til Oplysning for Finansudvalget fremskaffer Oplysning om, hvilke skjulte Millioner der ligger i Administrationen under de enkelte Ministerier, thi det kunde dog maaske være rimeligt, at slige Beløb i en Krisetid som den nuværende overførtes til Statskassen, saa man kunde skaane Skatteyderne for de store Skatter, de ellers maa betale, for saavidt man ikke faar fat i disse Millioner.

Jeg vil gerne som Ordfører for det største Parti her i Rigsdagen udtale min Anerkendelse af Hovedrevisorernes Energi og deres dygtige Arbejde ved Gennemgangen af Statens forskellige Regnskaber. Men jeg vil samtidig sige, at det dog til syvende og sidst er forbavsende faa virkelig alvorlige Misbrug, der afløres, naar man betænker, at Statens Tjenestemænd administrerer Tusinder og atter Tusinder af Bevillinger her i Landet.

Da Statsministeren havde oplæst sin Programtale ved Rigsdagens Aabning, sluttede han med et Leve for vort Fædreland Danmark. Jeg synes, at dette er en smuk Skik, som alle Danske burde kunne deltage